

**Пригоди Рожевого
Динозаврика та його друзів.
Повість-казка**

КУПИТИ

Про книгу

Книга розповідає про пригоди у казковому доісторичному світі. Читач має можливість пізнаватися з динозавриком Досвітом, бронтозавриком Доброго, птеродактилем Ладочкою та їхніми вірними друзями. Разом із героями казки діти можуть навчитися допомагати, співчувати й долати життєві труднощі, а також бачать про життя істоту юрського періоду. Рекомендовано для коментованого читання.

ЕЛІНА ЗАРЖИЦЬКА

ПРИГОДИ
РОЖЕВОГО ДИНОЗАВРИКА
ТА ЙОГО ДРУЗІВ

ЕЛІНА ЗАРЖИЦЬКА

**ПРИГОДИ
РОЖЕВОГО ДИНОЗАВРИКА
ТА ЙОГО ДРУЗІВ**

Повість-казка

Тернопіль
Видавець Тарас Вашків
2024

УДК 82-3: 821.161.2
3-34

Заржицька, Еліна

3-34 Пригоди Рожевого Динозаврика та його друзів : Повість-казка / Еліна Заржицька. — Тернопіль : Видавець Тарас Вашків, 2024. — 80 ст., іл.

ISBN 978-617-8069-29-2

Книга розповідає про пригоди у казковому доісторичному світі. Читач має можливість познайомитися із динозавриком Досвітом, бронтозавриком Добрегою, птеродактилем Ладочкою та їхніми вірними друзями.

Разом із героями казки діти можуть навчитися допомагати, співчувати й долати життєві труднощі, а також дізнаються про життя істот юрського періоду.

Рекомендовано для коментованого читання.

УДК 82-3: 821.161.2

Для дітей дошкільного та молодшого шкільного віку.

Літературно-художнє видання

Еліна Заржицька

ПРИГОДИ РОЖЕВОГО ДИНОЗАВРИКА ТА ЙОГО ДРУЗІВ

*Повість для дітей дошкільного та молодшого
шкільного віку*

Художник Ірина Жигілій

Видавець Тарас Вашків

Адреса видавця: вул. Торговиця, 28, кв. 97, м. Тернопіль, 46008, Україна
E-mail: vashkiyt@gmail.com. Telegram, Viber, WhatsApp: +380506646919
Тел. +380-50-664-69-19

Свідцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції ДК №7855 від 15.06.2023.

© Заржицька Е., текст, 2024

© Жигілій І., ілюстрації, 2024

© Видавець Тарас Вашків,
виключна ліцензія на видання
електронної книги,
оригінал-макет, 2024

ISBN 978-617-8069-29-2

ОПОВІДКА ПЕРША, в якій ми знайомимося з Рожевим Динозавриком Досвітом

У давні часи, в далекій країні Анарукії, жив собі та був Рожевий Динозаврик. Так-так-так! Саме рожевий. І не хихотіть. Він став рожевим ненавмисно. Трапилося це так.

Якось Батькові-динозавру заманулося пофарбувати паркан коло хати. На жаль, іншої фарби, окрім рожевої, у магазині не знайшлося. Перебуваючи у глибоких роздумах про загублену нову шкарпетку, Батько все ж таки придбав цілу коновку цієї яскравої фарби і заходився до справи.

Його син, маленький Досвіт, із задоволенням спостерігав, як сірий обшморганий паркан стає гладеньким, блискучим... Динозаврик зацікавився: чи вистачить фарби на весь паркан? Він підійшов до тата, який старанно махав квачиком, нахилився над цеберком, але не втримав рівновагу, захитався і шубовснув у густу масляну рідину.

Поки Батько оговтався, поки шукав змивач, фарба висохла, всмокталася у шкіру малого. Тож ані відмити, ані відтерти її не вдалося. Так і залишився динозаврик рожевим на все життя.

Загалом він був дуже симпатичний ігуанодон*, той Досвіт. Непосидючий, веселий, завжди ладний до будь-яких несподіванок чи пригод. І апетит у нього був чудовий. Він так швидко з'їдав величезний оберемок солодкої папороті, що ви й ложки борщу проковтнути не встигли б.

Усім була задоволена Мати. Засмучувало Мати-динозавриху тільки ось що: Досвіт завжди потрапляв у якісь пригоди. А деякі пригоди шкідливі для здоров'я не тільки дітей, але й динозавриків.

Коли Досвіт кудись зникав (як ти, коли не відповідаєш на дзвінки мобільного телефону), Мати починала вигадувати про сина різні жахливі історії і гірко плакати. Звичайно, що татові-динозавру доводилося терміново відкладати газету (або вимикати телевізор) і заспокоювати дружину. Справа була нелегка (ти, мабуть, сам знаєш, як важко заспокоїти знервовану маму?), тому тато втомлювався і сам починав скаженіти. Тож, коли син повертався додому, то на нього чекали не цукерки й печиво, а добрий прочухан.

Природно, що стосовно своїх пригод та мандрівок Досвіт міцно тримав язик за зубами. Тільки ж ти, мій любий друже, певно, вмієш зберігати таємниці? Вмієш? Ну, то й добре. Саме тобі я розповім про все, що відбувалось у житті Рожевого Динозаврика. Слухай уважно.

* Ігуанодон — «зуб ігуани» — мешканець раннього крейдового періоду. Мав 9 м у довжину та важив до 5 т. Рослинноїдний; пересувався на чотирьох ногах; мав загострений дзьоб. У дитинстві міг пересуватися на задніх кінцівках, але з віком ставав важчим й опускався на всі чотири. Ігуанодони жили стадами.

ОПОВІДКА ДРУГА, в якій Досвіта запрошують на іменини

Рожевий Динозаврик сидів на лузі та плів вінок. Він так захопився цим заняттям, що не помітив, як опинився високо в повітрі. Хтось сильно стиснув його боки й підняв у височінь.

— Оце так штука! Невже мене вирішили викрасти? — здивувався Досвіт. — Ну що ж, доведеться з цим злодієм побитися.

І динозаврик почав енергійно розмахувати хвостом (хвіст у нього був сильний, адже кожного дня Досвіт робив зарядку). Зрештою динозаврикові вдалося змусити свого викрадача швиденько всістися на землю. Тільки-но маленький герой налаштувався дати відсіч невідомому капоснику, як почув різкий крякаючий голос.

— Неподобство, знову я помилився й одягнув не ті окуляри. Прошу вибачити мене, юначе.

Перед Досвітом розшаркувався поважний Старий птеродактиль* у костюмі й окулярах.

— Пробачте, але я не додивився й вирішив, що у лузі порпається маленьке рожеве порося, — пояснив птеродактиль. — Розумієте, у моєї доньки сьогодні іменини, то я вирішив зробити їй подарунок...

* Птеродактиль — були іноді розмірами з горобця, іноді гігантами, як кетцалькоатль (розмах крил 12 м, вага 86 кг). Склавши крила, деякі летючі ящірки могли ходити по землі на задніх кінцівках.

— Ваша дочка їсть маленьких, беззахисних поросят? — з відразою запитав Рожевий Динозаврик.

— Що ви, що ви! — замахав крилами Старий птеродактиль. — Насправді, донька мріє потоваришувати із телям або порослям. Ви вважаєте це дивним?

— Зовсім ні. Навпаки, я б із задоволенням з нею познайомився! — рішуче висловився Досвіт. — У мене теж немає вірного друга*.

— Тоді, — вирішив Старий птеродактиль, — запрошую вас до своєї господи. Познайомитесь із Ладочкою, а там, дивись, і потоваришуєте.

— Із задоволенням! — застрибав від радості Досвіт. — Ім'я у Вашої доньки таке гарне, лагідне. Полетіли! Тільки я спочатку попереджу Матусю.

Отримавши дозвіл, динозаврик зручно влаштувався на спині Старого птеродактиля. Той підстрибнув, злетів, і, швидко набираючи висоту, подався до вкритих величезними пальмами пагорбів.

— Хочу попередити: у нас дуже велика родина, — застережливо сказав Старий птеродактиль, відхемкуючись. — Спочатку не встигаєш із кожним побалачити, а потім нічо, звикаєш.

— Не хвилюйтеся, — ввічливо відповів Досвіт і посміхнувся. — Я теж умію бути галасливим.

Динозаврик замовк, мрійливо дивлячись у блакитно-зелену далечину.

* Не думайте, що в Досвіта зовсім не було друзів. Але ж приятелів може бути багато, а справжнього друга знайти важко.

Кінець безкоштовного
уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка,
повну версію книги.

КУПИТИ